

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu konanom 28. apríla 1998 prerokoval návrh vlády Slovenskej republiky, vykonávajúcej funkciu prezidenta Slovenskej republiky zo 7. apríla 1998 na späťvzatie návrhu bývalého prezidenta Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 128 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o výklad čl. 124, čl. 130 ods. 3, čl. 142 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a 3 v spojení s čl. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a o výklad čl. 95 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrhu vlády Slovenskej republiky, vykonávajúcej funkciu prezidenta Slovenskej republiky na späťvzatie návrhu prezidenta Slovenskej republiky na podanie výkladu čl. 124, čl. 130 ods. 3, čl. 142 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a 3 v spojení s čl. 1 a čl. 48 ods. 2, ako aj čl. 95 Ústavy Slovenskej republiky v y h o v u j e a konanie o ňom z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bol 3. marca 1998 doručený návrh prezidenta Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 128 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o výklad čl. 124, čl. 130 ods. 3, čl. 142 ods. 1, čl. 144 ods. 1 a 3 v spojení s čl. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

a o výklad čl. 95 Ústavy Slovenskej republiky, z 26. februára 1998 (ďalej len „navrhovateľ“).

Po uplynutí funkčného obdobia navrhovateľa (2. marca 1998) a v súlade s čl. 105 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) výkon funkcie prezidenta Slovenskej republiky prešiel na vládu Slovenskej republiky. Vláda Slovenskej republiky vykonávajúca funkciu navrhovateľa zaslala 7. apríla 1998 ústavnému súdu návrh na späťvzatie jeho návrhu na začatie konania podľa čl. 128 ods. 1 ústavy (č. 1226/1998). Vláda Slovenskej republiky zdôvodnila späťvzatie návrhu poukazom na § 31a ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. v spojení s § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Pokiaľ ide o vecné dôvody späťvzatia návrhu, vláda Slovenskej republiky uviedla, že „v danom prípade vec nie je sporná tak, ako to vyžaduje čl. 128 ods. 1 Ústavy SR a § 45 zákona Národnej rady SR č. 38/1993 Z. z.“.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov (a s účinnosťou od 22. decembra 1995), doplnil jeho znenie o nové ustanovenie § 31a, v súlade s odsekom 2 ktorého: „Ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku“. S výnimkou konania o ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 a konania o prijatom podnete podľa čl. 130 ods. 3 ústavy (v prípade ktorých zákon č. 38/1993 Z. z. obsahuje ustanovenia výslovne upravujúce postup ústavného súdu pri späťvzátí ústavnej sťažnosti, príp. prijatého podnetu) pre všetky ďalšie konania pred ústavným súdom (vrátane konania o výklad ústavných zákonov, ak je vec sporná podľa čl. 128 ods. 1 ústavy) sa pre späťvzatie návrhu použijú „primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku...“.

Podľa ustanovenia § 96 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať počas konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie zastaví v tejto časti (odsek 1), súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí, v takomto prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní (odsek 2) a napokon nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie (odsek 3). V prípade návrhu prezidenta Slovenskej republiky z 26. februára 1998 ho ústavný súd ešte predbežne neprerokoval, t. j. neskúmal, či sú splnené procesné podmienky konania o ňom, ako aj jeho zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 a v § 45 až 47 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z. a tiež či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Až po prijatí návrhu navrhovateľa na konanie by pred ústavným súdom nasledovalo vyriešenie sporu o výklad ústavného zákona vo veci samej, t. j. podanie výkladu sporného ustanovenia ústavným súdom. V rámci jednotlivých častí konania o výklad ústavného zákona, ak je vec sporná podľa čl. 128 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ústavný súd posúdil primeranosť použitia ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (konkrétne jeho § 96) pri späťvzatí návrhu tak, že v období od podania návrhu do prijatia rozhodnutia ústavného súdu o jeho prijatí alebo odmietnutí je navrhovateľ oprávnený na späťvzatie svojho návrhu bez toho, aby musel uvádzať dôvody, ktoré ho k späťvzatiu návrhu viedli. Takýto postup ústavného súdu je zdôvodnený tým, že za takejto situácie nemožno ešte vôbec hovoriť o takom štádiu konania ústavného súdu, ktoré bezprostredne predchádza jeho rozhodnutiu vo veci samej, ale len o štádiu, v ktorom sa rozhoduje o prijateľnosti samotného návrhu na začatie konania z hľadiska splnenia jeho formálnych a procesných náležitostí.

V prípade, keď bol už návrh na začatie konania podľa čl. 128 ods. 1 ústavy ústavným súdom prijatý na ďalšie konanie, je možný jeho postup podľa § 96 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku, vrátane zaslania návrhu o späťvzatí návrhu odporcovi na vyjadrenie.

Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade ústavný súd návrh prezidenta Slovenskej republiky ešte ani predbežne neprerokoval podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení zákona č. 293/1995 Z. z., ústavný súd jeho späťvzatiu vyhovel a konanie o ňom zastavil. Ústavný súd preto ani nepovažoval za potrebné zaoberať sa tými argumentami vlády Slovenskej republiky, ktorými vecne zdôvodňovala jeho späťvzatie, nakoľko tieto boli pre rozhodnutie ústavného súdu (a vzhľadom na dané štádium konania o návrhu prezidenta republiky) bez právneho významu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 1998

Za správnosť vyhotovenia:
Olga Verešpejová

JUDr. Ján Klučka
predseda senátu